

Fejezetek egy tábor naplójából...

/Az első napközis hittan tábor a Báthoryban/

Ahogy a tanév végéhez közeledtünk, megfogalmazódott bennünk a gondolat, hogy napközis hittan tábort szervezünk a nyári szünetben, az első osztályba járó gyerekek számára. Ezt az ötletet örömmel üdvözölte és támogatta iskolánk vezetősége és lelki vezetője, Babály András atya is.

Nemcsak a szülők részéről felmerülő igénynek akartunk eleget tenni, hanem a gyerekek lelki fejlődését kívántuk megcélozni kötetlenebb formában, és nem utolsó sorban hagyományt teremteni iskolánkban.

A tábor keretében a felügyelet mellett izgalommal és élményekkel teli foglalkozásokat szerveztünk. Minden napra igyekeztünk tartalmas időtöltést, felhőtlen szórakozást, változatos programot tervezni. Az iskolában tartott foglalkozások és játékok nem csupán az idő hasznos eltöltését szolgálták, hanem közösségformáló hatásuk volt, emellett nagyban elősegítették a gyerekek testi és lelki fejlődését egyaránt, melyben tudjuk, nekünk, pedagógusoknak, nem kicsi a felelősségünk.

Programjaink megtervezésekor legfőbb célunknak tartottuk, hogy ezekkel a kicsi gyerekekkel megismertessük Nyírbátor nevezetességeit, különös tekintettel a templomokra, melyek gyönyörűek és történetükben páratlan értékűek.

A tábor mindennapjain délelőttönként különböző témakörökben szerveztünk foglalkozásokat, tevékenységeket. A délutáni szieszta is része volt napjainknak, azt is gondosan megterveztük, változatosan igyekeztünk kitölteni.

Volt a programok között templomlátogatás, kézműveskedés, daltanulás, filmnézés, táncház, süteménykészítés is. A tábor csúcspontjának mégis a máriapócsi Szent Mihály-templom látogatása bizonyult. Megható volt látni a különböző felekezethez tartozó gyerekek örömét, hogy Isten munkálkodik a kis szívükben. Megfogalmazódott bennünk, hogy a mai kicsi gyerekeknél fel sem vetődik kérdésként az, hogy melyik valláshoz tartoznak, hanem az a lényeg, hogy mindnyájan Jézushoz. Nem mindig igénylik, hogy a különbségekre oktassuk őket, azt keresik ők maguk is, mi a közös.

Erősítettük lelkükben azt az érzést, hogy ha valami kapcsán közelebb kerülünk a másik emberhez, és jobban tudjuk szeretni, akkor az azt is jelenti, hogy közelebb kerültünk Istenhez. Aranyszabályként, dramatikus játékokkal gyakoroltuk az elfogadás és megbocsátás művészetét, mint erényt.

A tábor végére a léggör, mely kialakult, példaértékű volt. Szinte tapintható volt a gyerekek között a szeretet ereje. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy alig akartak elszakadni egymástól.

Mi, tanítók, valljuk, hogy minden kisgyermek „tisztá lappal” kezdi meg első tanévét az iskolában. Reméljük, hogy az eltelt esztendő alatt értékes dolgok kerültek erre a lapra. Bízunk abban is, hogy a tábor két hete alatt is írtunk rá sok-sok maradandó, egész életre szóló élményt. Annyit bizonyosan: „Szeresd felebarátodat, mint önmagad!”

Lukács-Tóth Ágnes
tanítónő